

ru! Kmet si želi na Hrvaškem rešitve iz težkega gospodarskega položaja, kmet si želi olajšanja davkov, pa da se mu popravijo ceste, zajezi reke in potoki, da dobro proda svoje pridelke, kajti revščina na Hrvaškem je še večja kot pri nas. Vprašal sem jih, zakaj ne gredo v Zagreb, kjer Pribečević sklicuje hrvaški narod in ga poziva na upor, so mi odgovorili: »Na pogreb naših dobrih poslancev smo šli, zdaj pa nismo hoteli. Že pri pogrebu nam je bilo težko, ker smo videli grobokopa svobodne Hrvaške stati ob grobu naših ljudi — Pribečevića. Njemu ne verujemo in ne gremo!«

»Prav imaš«, je dejal gospodar, — »kmetovskih ljudi res ni bilo več v Zagreb na demonstracije. Sovražijo Pribečevića, ki se je že vsilil za vođjo Hrvaške. Človek, ki je dal kmete batinati, človek, ki je dal hrvaške voditelje zapirati, človek, ki je sovražil Hrvate in Slovence kar najhujše, hoče danes postati — njihov odrešenik. In če so Hrvatje slepi, ali naj bomo še mi? In če so Hrvatje proti nam hudobni, ali naj jih niti ne zavrneemo? To pravico pa že imamo, da povemo svoje mnenje!«

»Zakaj pa praviš, da so Hrvatje tudi hudobni?« Mož, ki je prišel s Hrvaškega, je stavil to vprašanje.

»Preprost narod ni hudoben. Voditelji pa po večini in nekateri še celo! Prosim, kaj si je izmislil Predavec proti g. dr. Korošcu! Izmislil si je, da je leta 1924 dr. Korošec dejal, da gre Slovenija pod Italijo, ker Srbi tako delajo z njo! Tedaj je divjal Pribečević. Tedaj je dr. Korošec lahko rekel, da se nam prehudo godi, če tudi tega, kot Predavec pravi, vendarle ni rekel. Toda, zakaj ta človek, ta Predavec sedaj pride s to neresnico? Zato, da bi zakril pred svetom ono sramotno izjavo Radiča, ki je te dni pozdravljal Madžare in Italijane kot prijatelje hrvaške kraljevine. Pa tudi zato, da bi oblatil dr. Korošca, da bi otežkočil delo v vladi, da bi to vladno vrgele. Kdor tako nastopa zoper našega voditelja, ali je to prijatelj Slovencev?«

»No, hvala za take prijatelje«, je dejal župan. »Si pa že kaj boljšega lahko želimo! Oblastni poslanec Baričević je nam grozil, da bomo cvlili, narodni poslanci pa hočejo nad nami iste čase, ko je Pribečević batinal Slovenijo in Hrvaško! Zdi se mi, da so po svojih besedah na eni strani in svojih namerah nad našim narodom na drugi strani — podobni onemu Turku, ki je dejal: »Ne boj se, brate, ja ču ti samo glavo vzeti!«

»Glavo jemati, to pa razume Pucelj, ki je mesar«, je dejal šaljivec.

»Saj res, kaj pa on kaj dela?« — Vsesplošno vpraševanje.

»Kaj dela? V Zagrebu zabavlja in dela opozicijo. Da pa lahko v Zagrebu živi, pa si je kar naprej vzel odškodnino, ki jo dobiva kot poslanec. Zdaj lahko dela opozicijo!«

»Le naj jo dela! Je zelo dobro, če je Pucelj v opoziciji in ni minister. Če je minister, tedaj verouk odprav-

lja na vinarskih šolah, če pa je v opoziciji, pa stoji v branu za katoliško vero. Zato le naj bo v opoziciji«, je končal šaljivec razgovor.

V NAŠI DRŽAVI.

Vlada mirno dela. Vlada je šla mirno na delo. Prve dni ni bilo nobenega od opozicije v skupščini. Vse je šlo gladko, sprejeli so zakon o sodnikih in sodiščih. Zavrnilo so nekaj obtožb, ki niso imele nobene podla, ge. Tudi obtožbo proti dr. Korošcu, ki se je sam zagovarjal. Skupščina je vzela njegov zagovor na znanje in mu ponovno izrekla zaupanje. Srbski zemljoradniki so skušali delati kraval, pa se jim ni posrečilo.

Deklaracija vlade. S posebnim navdušenjem je bila sprejeta deklaracija vlade, to je napoved dela, ki ga hoče vlada izvršiti. Cela vrsta zakonov, ki so že nujno potrebni, delo za zunanji mir in za rešitev iz gospodarske krize, obenem pa pomirjenje nepotrebne razburjenja v državi, to je program in delo dr. Koroščeve vlade, ki ga je g. dr. Korošec izrazil v deklaraciji.

Blamirana opozicija v Zagrebu. Isti dan kot je bila sklicana seja narodne skupščine, je Pribečević v Radičevem imenu sklical sejo opozicije v Zagreb. Zagreb je ta dan praznoval. Vse trgovine so bile zaprte, vse hiše so bile v zastavah in — najeti ljudje so kričali po ulicah. Pribečević je mislil, da se bo dalo napraviti celo revolucijo, ki pa je bila le v njegovih izdajalskih besedah. Govoril je tako, da bi takoj zaslužil zapor. Hujskanje, ki ga je on začel, je tako strašno, da druge države vprašujejo, ali je Pribečević že res hrvaški kralj? Dr. Korošec mu je na vse to hujskanje dobro odgovoril. Dejal je, da ga sicer pusti govoriti, nikakor pa ga ne pusti tako tudi — delati. Teh besed se je Pribečević ustrašil in je še govoriti nehal.

Najgrša politična laž. Ker je Radič zelo nerodno hvalil Italijane in Madžare, je bilo treba to na kak način zakriti. To bi naj izvršil Predavec, hrvaški poslanec, ki si je izmislil zoper dr. Korošca laž, da nas hoče dr. Korošec spraviti pod Italijo in da je dr. Marinković plačan, da razbije Jugoslavijo. Tej grozovitosti laži pač nihče ne veruje in Predavec sam tudi ne, le čuda, da slovenski demokrati to stvar tako pogrevajo. Njim je pač vsaka laž dobra, da se le dr. Korošec oblati.

Zakon o nošenju orožja je stopil v veljavo. Po tem zakonu bo de lahko vsak državljan imel svojo puško, jo je treba le pri občini prijaviti. Zakon je že izšel v uradnem listu in se lahko vsak, ki se za to zanima, na občini pouči, kako je zdaj s tem. Našemu ljudstvu, ki si je v tem oziru želelo več svobode, bo gotovo s tem zelo ustrezno.

Nemci prešli v opozicijo. Ker se gotovim zahtevam nemških krogov ni moglo ustreči, ker so bile pretirane, so šli Nemci — pet po številu — v opozicijo. To seveda nič ne pomeni, kakor tudi to ne, da je socialista Petljan v opoziciji če tudi bi moral biti pravzaprav doma, kakor so socialisti zahtevali, da mora z demokrati držati. — Demokrati se ravno tako besno jeze na zemljoradnike, zakaj so sploh šli nazaj v skupščino, ko so preje rekli, da ne gredo. To Pribečeviću ne gre v račun!

Radič zelo hudo bolan. Sladkorna bolezen se mu je silno poslabšala in so zdravniki prepovedali Radiču — vsak poličen razgovor.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Predrzní Italijani. Italija pripušča po vseh velikih mestih demonstracije za »italijansko« Dalmacijo. Na naši meji pa so hoteli imeti orožne vaje, a so izprevideli, da bi to bilo zanje slabo, zato so se premislili.

Čehi in Avstrija. Čehom bi pač ne bilo všeč, ako se bi Avstrija priklopila Nemčiji. Zato so Čehi začeli zelo hudo pisati zoper to priklopitev.

Poljska in Litva hočeta vojsko? — Obe državi se pripravljata kar najbolj urno na vojno. Mnogi mislijo, da se ta spor brez vojne ne bo končal. Društvo narodov bo ponovno posredovalo.

Madžarska je začasno popolnoma mirna. Opustila je svoje drzne nakepe, da bi se povečala na račun sosednih držav in uvideva, da je najbolje v miru živeti s sosedi. Če se je spet kaka skušnjava ne loti!

Na Kitajskem je konečno mir, saj ga je ta dežela že tudi zelo potrebovala. Japonska pa je malo jezna, da ni prišla nič na račun.

27. avgust — dan miru, tako se napoveduje, ker bo ta dan podpisan oni znani Kellogov predlog, da naj ne bo nobene vojske več! Bog daj, da bi res tako bilo: nobene vojske več!

Jezik.

O eni stvari govori sv. pismo prav veliko — o jeziku. Človeku bi se hotelo prvi hip to zdeti čudno. A sveto pismo samo nam navaja razlog za to, ko pravi: »Jezik je sicer majhen ud, a povzroči velike stvari. Glej — majhen ogenj, kako velik gozd zažge. Tudi jezik je ogenj, svet krivice.« Res, kolikokrat povzroči ogenj velike reči, kolikokrat je ogenj celi svet krivice. Veliko je na svetu slabega, koliko tega povzroči jezik! Kar si ti svetu, kar si ti bližnjim, ki živijo s teboj, si jim večinoma po svojem jeziku. Kakega pomena zato, da tudi o tebi veljajo besede sv. evangelija: »In je prav govoril.«

Ne govori prav, ki ima polžji jezik. Kakor polž vso pot, po kateri leze, oslini s svojo slino, tako so včasih ljudje, ki vsakega drugega človeka, s katerim pridejo skupaj na svoji živ-

ljenjski poti, oslinijo s svojim jezikom. Naj so kjerkoli: pri delu, pri zabavi, pri pivski mizi, v železniškem vozu, na potu v cerkev, naj govorijo s komur koli, nikdar pač ne mirujejo, da se ne bi dotaknili s svojim jezikom tega ali onega svojih bližnjih. »Si že slišal, ali veš kaj je« je začetek, potem pa pridejo na vrsto vsi: dušni pastirji, občinski odbor, razna društva, sosede do zadnje žene v vasi. Dobra seveda ne vidi jo na celim svetu nič — popolni, brez vsake napake so samo oni — temveč le same napake, samo sodijo in obsojajo, pa seveda nič ne pomislijo, ali je tudi res, kar so slišali in sedaj pripovedujejo naprej, nič ne pomislijo, ali sami že tudi niso veliko pridjali. Nič ne pomislijo, kaj bližnjim s tem storijo, koliko jim vzamejo dobrega imena, koliko jim napravijo škode, koliko jim zagrenijo življenja. Oni hočejo imeti svojo zabavo, kaj, če pri tem krvavi bližnjemu srce. A kakor se skoro vsaka stvar navadno že tukaj maščuje, se tudi ta. Vsak količkar resen in dostojen človek se izogiba in boji takega človeka s slinastim polžjim jezikom, kakor že pravi sv. pismo: »Blebetača se boji v njegovem mestu in kdor je nepremišljen v svojem govorjenju, ga sovražijo.«

Hujši je še jastrebji jezik. Če se jastreb spusti med kokoši, ki hodijo lepo skupaj, se vse preplašene razkropijo na vse strani. Tako so tudi ljudje, ki povzročajo med bližnjimi, ki so živeli v lepi slogi, toliko razprtij, preprirov in sovraštv. Pade kje kaka nepremišljena beseda, pa gre tak jastrebji jezik in govori: »Ne veš, kaj je rekel, to pa je grdo, jaz tega ne bi kar tako pustil«, pa se začne krhati staro prijateljstvo. Pride včasih med sosedi kako nesporazumljenje, pa so že zraven taki jastrebji jeziki in hujskajo: »Ti imaš prav, nič ne nehaj« in zanetijo ogenj sovraštv, ki ne ugasne morebiti nikdar več, a oni se smejejo, ko vidijo, da so napravili razdor, da so zanetili ta žalostni ogenj. Kolikokrat se spustijo ti jastrebji jeziki v družine in napravijo tam pravi pekel. Mlad mož in žena se razumeta, sta srečna. Pa začne tak jezik enkrat moža s tako posebnim glasom vpraševati o ženi, in drugokrat pripoveduje ženi s ponarejenim pomilovanjem razne stvari o možu in začne se nezaupanje, slišijo se v prej tako srečni hiši prepiri, uničena je vsa družinska sreča, a tak jezik se raduje, češ, ni trajalo dolgo, se že prepirajo. Ravno tako tudi jeziki delajo razdor med otroci in starši, ki so jim predali gospodarstvo. Staršem grozijo: »Kako slabo gospodarijo, kako slabo skrbijo za vasa«, a otrokom govorijo: »Kako so starši sitni, saj vse preveliko zahtevajo« in ko se začne v taki hiši prepir, vsi sosede govorijo okoli: »Tam se stari in mladi ne razumejo.« Sv. pismo pravi: »Če ni več lesa, ogenj ugasne, in če se odpravi podpihovanje, ne bode več preprirov.« Ali ni tako govorjenje prav peklensko delo? In če je Kristus rekel, da bodo ljudje dajali od-

govor o vsaki nepotrebnosti besedi, kako bodo šele o takem govorjenju.

Najhujši pa je kačji jezik. Kača s svojim pikom zastrupi in če ni hitro pomoči, umori človeka. Tudi človek je s svojim jezikom velikokrat morilec, ne sicer morilec telesa, temveč, kar je še hujše: morilec duše, morilec višjega, božjega življenja v človeški duši. Kakor je prvi zapeljivec s pomočjo kačjega jezika položil v dušo prvega človeka strup in smrt, tako še tudi sedaj to dela veliko ljudi. Godi se to s pohujševanjem. bodisi da človek svojega sočloveka nameno ma zapeljuje v greh, bodisi da govori vpricho njega tako, da z njegovimi besedami padata bližnjemu v dušo strup in smrt. Mislím, da mi o tej tako žalostni stvari in treba veliko besed. Najbolj je silno težko odgovornost takega ravnanja označil Kristus z besedami: »Gorje svetu radi pohujšanja! Pohujšanje sicer mora priti, a gorje tistemu človeku, po katerem pride. Boljše bi mu bilo, da bi se mu navezal mlinski kamen na vrat in bi se potopil v globočino morja.« Tako ostro je Kristus govoril še samo enkrat in sicer o apostolu Judu, ki ga je izdal. Je pa tudi neka sličnost med Judom in pohujševalcem. Juda je izdal Sina božjega njegovim sovražnikom in v smrt, pohujševalec pa tudi spravlja otroka božjega v temo, nesrečo, v dušno, toliko krat celo v večno smrt.

Morebiti se nam zdi ostra ona Kristusova beseda, da bomo o vsaki nepotrebnosti besedi dajali odgovor. Če pomislimo na posledice, ki jih ima vsako nepravdo govorjenje, nam tale beseda postane umijiva. Razumemo pa še tudi drugo besedo sv. pisma: »Ako kdo meni, da je pobožen, pa ne brzda svojega jezika, temveč zapeljuje svoje srce, tega pobožnost je prazna.«

Papeževa beseda krščanskim ženam. Dne 15. julija t. l. je sprejel papež udeležence velikega ženskega zborovanja v Rimu, nad 10.000 po številu. Izrazil je svoje veliko veselje, da je toliko žen in mladenk, ki so trdno na strani Kristusu in jih je posebno opominjal, da naj pomagajo ravno one v vsem življenju zdrževati krščansko dostojnost in resnost.

Možje za versko življenje. Pred nedavnim je praznovala železničarska zveza na Francoskem svojo 30letnico. Pri tej priliki je bila v cerkvi Srca Jezusovega v Parizu slovesna služba božja, pri kateri je sprejelo sv. obhajilo nad 1000 mož. — V Italiji so sklenili možje, ki so včlanjeni v Udruženju katoliških mož, da bodo papeževu zlato mašo prihodnje leto proslavili tako, da vsak član pridobi v tem letu še enega novega uda in da bodo priredili veliko romanje v Rim, kjer se bodo poklonili sv. Očetu in mu izročili izdaten dar za podporo semenišč.

Katoliška mladina. V Grenoblu na Francoskem je bilo letošnje veliko

zborovanje francoskih katol. mladeniških zvez. Zborovanja se je udeležilo okoli 2000 doposlanecv iz Francoske. Sprejeli so resolucijo, v kateri se izraža želja, da se v mladeniških društvih še bolj goji nadnaravno življenje z resno molitvijo, večkratnim prejemom sv. zakramentov in duhovnimi vajami.

Boj za otroka. Češkemu ministru prosvete so izročili pretekle dni zastopniki čeških, slovaških in nemških katoličanov spomenico, v kateri zahtevajo pravilno ureditev šolskega vprašanja. Slovaški odposlanci so izjavili, da ne morejo več dopustiti, da bi se v šoli tako teptale pravice staršev, kakor se to dogaja na Slovaškem, kjer hočejo nekateri učitelji popolnoma iztrgati vero iz src otrok.

NOVICE

Nikoli več vojne! Ta klic naj zaori tudi iz naših vrst, tovariši, ko bomo dne 12. avgusta zbrani na Brezjah! Spravno slavlje ob desetletnici miru se prične ob 10. uri dopoldne. Pridite vsi! Nimamo plakatov, nimamo sredstev za bučno reklamno, vi sami vrlo agitirajte za naš dan! Od moža do moža, od vasi do vasi; Polovična vožnja po železnicah dovoljena od 10. do 14. avgusta. Slovesnost se bo vršila dopoldne, popoldne boste imeli dovolj časa za razne pogovore, bližnje izlete itd. Tudi žene in otroci lahko pridejo, vendar bodo imeli povsod možje in fantje prednost, vsaj ta dan. Izkaznice dobite že od dne 10. avgusta dalje na Brezjah v samostanu, dne 11. in 12. avgusta pa pri naših odbornikih na cerkvenem trgu. Tovariši, vsi na Brezje, ko tako ljubite vsi to naše divno slovensko svetišče! Na veselo, bratsko svidenje! — Glavni odbor Zveze Slovenskih Vojakov v Ljubljani.

Rentniki-rudarji iz Nemčije. Naša vlada je započela razgovore z nemško vlado, da uredi končno veljavno invalidske rente, penzije in sploh vse podpore, ki pripadajo rudarjem, ki so delali v Nemčiji — po večini v Porenju in na Westfalskem — in ki so se preselili v svojo domovino, ko so postali za rudarsko delo nezmožni. Zadeva se uredi sporazumno med obema vladama za preteklost in prihodnost. V to svrhu potrebuje vlada podatke o vseh rudarskih vpokojenih in rentnikih, ki stanujejo v kraljevini SHS, in dobivajo penzije ali rente iz Nemčije, dalje o onih, kojim so bile že priznane podpore ukinjene, in slednjič o onih, ki so bili s svojimi tozadevnimi zahtevami zavrženi. Navedejo se naj: imena in bivališča, imena rudnikov, pri kojih so bili zaposleni, čas, nosilec zavarovanja, nezgoda, delanezmožnost vsled starosti ali bolezní itd. Rudarsko glavarstvo vabi vse prizadete, županstva, župnijske urade, delavske korporacije, sploh vsakogar, da mu pošlje potrebne podatke, ki so mu znani, in